

Kedves Lukács György!

Két évvel ezelőtt irodalomtörténetem biztatására vettem először kezembe egyik tanulmányát. Akkor jelöltem elneve magam elé: eljutni odáig, hogy ne csak irodoljam, hanem főképpen megértsem műveit. Mégis azóta, hogy egyelőre még csak a kritikai realizmus és a szocialista realizmus képviselőiről szóló „Vagy oros realistaik” tanulmánykötetét olvastam el.

Magamról ugyan annyit: hirtelenlenc éves vagyok, tavaly érettségiztem; egyetemre nem vettem fel sőt jelenleg, mint orosz lexikon dolgozóm egy külkereskedelmi vállalatnál. Tanár szeretnék lenni — és egyszer talán kritikus.

És hogy miért érek enél pont Önhöz? Mert most már bátortalanúságomat is legyőzte az a régóta bennem élő vágy, hogy megírjam, melyre hirtelenlenc Önt. Talán gyerekesnek és nevelésesnek hat, de én nagyon őszintén meghívom, vagy ha egyszer időt adna rá; meglátogatniam.

Most bizonyára felmerül Önben, hogy miért is tudna velem beszélgetni. Bennem jogosan él ez a féltékenység. De, ha elmondhatnám történetem; ha Ön mesélne arról: mit ismételt, mivel foglalkozott hirtelenlenc évesen; milyen problémái voltak; — ez sokat jelentene számomra. Talán önzés, hogy ha azt kérem: szeretném egyszer — nemcsak irodalmi lexikonok hasábjain keresztül — megismerni Önt. Tudom, hogy egészségi állapota és munkája dönti el, hogy a régóta várt személyes találkozás valóra váljék.

Kedves Lukács György! Ne haragudjon ezért a bátortalan mesélésért! Szeretnék Önhöz ismeretlenül is nagyon boldog újévet, jó egészséget kívánni.

Tisztelettel: Venerel Andreea

Kedves Lukács elvtárs!

megválaszolatlan

Lukács-1497/3

Engedje meg, hogy boldog születésnapot

kívánjak Önnek, olyan boldogot, amilyent Ön

szerzett nekem. Nagyon sok hálaival és

szeretettel köszöntöm.

Tisztelettel

Venczel Andrea

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Feladó: Venczel Andreea

Lakása: Budapest, I.

Krisztina ut. 65/67.